

מה היא הבשורה?

Doyle Davidson
דויל דוידסון

דויל דיוידסון נולד בחווה ליד סארקוקסי, במדינת מיסורי בשנת 1932. הוא שימש כחובש קרבי בחיל הים ניבי האמריקאי בזמן מלחמת קוריאה, שהה 27 חודשים ביוקוסוקה שביפן. אחרי שחזר לארצות הברית הוא נרשם ללימודים ב אוניברסיטת מיסורי, למגמת רפואה וטרינרית ב 1958. בדיוק לפני שהתחיל את לימודיו בבית הספר הורטרנרי, אלוהים ביקר אותו, והוא שמע "אני לא רוצה שתהיה וטרינר, אני רוצה שתהיה מיניסטר של הבשורה". הוא לא ציית לאלוהים ביום ההוא והוא המשיך בדרכו לקבלת הדוקטורט ברפואה וטרינרית. הוא עבר לצפון טקסס ושם הקים מרפאה וטרינרית מוצלחת לסוסים.

בשנת 1968 אלוהים עבר בחייו של דויל, ובמשך שנתיים נכחה רוח האל במכוניתו ושאלה אותו מתי יתחיל להטיף את הבשורה. האל כיוון אותו ב 1969 למכור את בית החולים ולעסוק בבשורה ולציית לו. ב 2 לחודש ינואר, 1970 הסתיימה המכירה הסופית של הבית חולים ואז נסע משם מבלי לדעת לאן פניו מועדות. למרות שנולד מחדש כילד קטן, ישוע (ישו) הפך לאל חייו באותו היום ולאחר מכן הוטבל ברוח הקודש ובמים הקדושים. אלוהים שלח אותו לישראל בשנת 1974, אלוהים הורה לדויל להטיף את הבשורה בגן הקבר, ב-16 לחודש יוני, עם מעשים 1:8 שבערו בליבו. בשנת 1980, אלוהים הורה לדויל לדבר אל האנשים בפלאנו, טקסס. הוא הקים את המיניסטריון מי החיים, ובשנת 1982, הוא סגר את המרפאה הוטרינרית שלו.

דויל נקרא כמשרת ושליח של ישוע המשיח. בשנת 2017 אמר לו האל, "בחרתי בך, שלחתי אותך, אל ארבעת פינות העולם בכדי למסור את מילותי ללא ייאוש או פחד".

Water of Life Ministries
P.O. Box 941925
Plano, Texas 75094 USA
www.doyleddavidson.com

מה היא הבשורה?

מאת דוייל דוידסון

אלא אם צויין אחרת, כל הציטוטים הכתובים נלקחו מהמלך ג'יימס
הגירסה של התנך.

@ 2019 מאת דוייל דוידסון
כל הזכויות שמורות
הודפס בארצות הברית של אמריקה

מיניסטריון מי החיים
ת.ד. 941925
פלאנו, טקסס

הכרת תודה

הייתי רוצה להודות לאנשים
ממינסטריון מי החיים על התמיכה והעזרה

תוכן העיניינים

1.....	הקדמה
3.....	הקריאה לאלוהים
5	הגדרת הבשורה
16	מדוע הבשורה מוסתרת
18	ישוע הטיפף את הבשורה
24	לחזור בתשובה ולהאמין בבשורה
27	השליחים הטיפפו את הבשורה
33	בשורת האמונה
37	משל הזורע
41	מתנת המשיח

הקדמה

מטרת ספר זה היא לענות על השאלה: מה היא הבשורה? נדיר שפגשתי אדם שיודע את התשובה לשאלה זו, אך זו השאלה החשובה ביותר שתוכלו אי פעם לענות עליה. גילוי הבשורה חיוני להיות תלמידו של ישוע המשיח. ביוחנן 15:8, מצהיר ישוע:

*בזאת אבא שלי מהולל, על ידי הנבת פירות:
כך יהיו התלמידים שלי.*

אנחנו התלמידים של ישוע כשאנו מניבים פירות. בספר זה אראה לכם שבשורה היא מה שמניבה פירות בחיים שלכם. הבשורה מניבה פירות בחיים שלכם, משום שזה כוח האלוהים. השליח פול כתב ברומאים 1:16:

כי אני לא מתבייש בבשורת המשיח: כי זהו כוח האלוהים לישועה לכל אחד שמאמין: ליהודי קודם, וגם ליווני.

הבשורה היא כוח של האלוהים לישועה. אני אראה לכם בספר זה כי הישועה לא מסתיימת בקבלת המשיח. הישועה כוללת את כל מה שאתם צריכים. אתם חייבים להאמין בבשורה בכדי לחוות התגשמות להבטחות האלוהים בחייכם.

ברגע שתהיה לכם התגלות של הבשורה, אני רוצה לעודד אותכם לבטוח, להסתמך ולדבוק בה. אני יכול להזהיר אותכם עכשיו, פניכם מועדות לקרב. הנשמה שלכם תרצה לעשות הכל מלבד להאחז בבשורה. אלוהים לימד אותי איך להתגבר על הנשמה שלי. הנה כמה מהדברים שאלוהים לימד אותי לעשות:

קראו את דבר האלוהים בקול כל יום

אלוהים לימד אותי לקרוא את התנך. במיוחד את התהילים ואת הברית החדשה, בקול, בירמיהו 23:29 אלוהים אמר-המילה שלו היא כמו אש וכמו פטיש. אתם תמצאו את הבשורה כתובה במהלך התהילים ובברית החדשה. הבשורה עובדת כמו אש וכמו פטיש להתמודד עם הלב שלנו.

הצניעו את הנשמה שלכם בצום

אתה יכול למצוא צומות שונים בתוך התנך. בתהילים 35:13 דויד אמר שהוא הצניע את הנשמה שלו בצום. ישעיהו 6-7:58 אמר לכם את סוג הצום שאלוהים מכבד. פסוקים אלה אומרים שאנחנו חייבים לצום בכדי לשחרר להקות של רשעות, ולבטל את הנטלים הכבדים, לשחרר את הדיכוי ולשבור כל עול. ישעיהו 8:58 נותן לנו את התוצאות שאנחנו יכולים לצפות מסוג כזה של צום.

מבקשים להיות מובלים על ידי הרוח

רומאים 8:14 מצהיר כי אתם חייבים להיות מובלים על ידי רוח האלוהים בכדי להיות ילדיי האלוהים. יוחנן 10:27 ישוע אמר שהכבשים שלו שומעים את הקול שלו. בכדי לשמוע את קול האלוהים, אתם חייבים להאמין שאתם יכולים לעשות זאת. אתם חייבים להאמין שאתם אחד מהכבשים של האלוהים. העברים 8:11 כתוב שכולם ידעו על האלוהים מהקטן ועד לגדול. כדי להיות מובל על ידי הרוח, אתם חייבים לשמוע את קול האלוהים ולאחר מכן לציית לו.

לימדו להתפלל ללא הפסקה

בתסלונייים 5:17 מצהיר שאנחנו חייבים להתפלל ללא הפסקה. במתי 26:41 ישוע אמר לתלמידים שלו לצפות ולהתפלל בכדי שלא יכנסו לפיתויים.

הרהור על דבר האלוהים הבשורה היומית

משלי 22-20:4 הכותב של משלי אומר שעלינו להטות את האוזניים שלנו לדברי האלוהים, שלא ניתן להם לעזוב את העיניים שלנו, ושנחנו צריכים לשמור אותם באמצע הלב שלנו. התוצאה היא חיים ובריאות לגופינו.

בפיליפים 4:9 השליח פאולוס כותב:

הדברים האלו אשר שניכם למדתם, קיבלתם, שמעתם וראיתם בי, עשו: ואל השלום יהיה איתכם.

אני אראה לכם בספר זה, כי השליח פאולוס החליט לא לדעת דבר אלא רק את הבשורה. אתם ואני צריכים להשתדל לשעות את אותו הדבר.

פרק 1

קריאת האלוהים

אני רוצה להתחיל בכך שאחלוק כיצד אלוהים התערב בחיים שלי וקרא לי להיות מיניסטר של הבשורה. בדיוק שאלוהים חשף את הבשורה לשליח פאולוס ושלה אותו להטיף לעולם, אלוהים חשף את הבשורה בפניי ושלה אותי להטיף לעולם.

באוגוסט 1958, עשיתי סבב של הצמיגים במכונית שלי. רק התקבלתי לבית ספר לרפואה וטרינרית באוניברסיטת מיסורי אחרי ששוחררתי מה-נייבי של ארצות הברית. לפתע, נוכחותו של האלוהים היתה סביבי. זה היה כענן של גז צלול שהקיף אותי. מילותיו של האלוהים הקיפו אותי ואז אמר "אני לא רוצה שתהיה וטרינר, אני רוצה שתהיה המיניסטר של הבשורה". הרגשתי מפוחד בנוכחות של האלוהים, ומצאתי את עצמי יושב שם ברחוב ומתפלל בקול.

לא יכולתי להאמין שזה היה האלוהים, לעומת זאת נכנסתי לבית ספר לרפואה וטרינרית בסתיו. מספר שנים מאוחר יותר, אלוהים הראה לי שחוסר האמונה שלי היא הסיבה שבגללה לא צייתתי לו כאשר דיבר אלי ביום ההוא ב 1958.

כעבור עשר שנים הבאת, סיימתי את הלימודים באוניברסיטה וניהלתי מקום מוצלח מאוד לאימון סוסים בצפון טקסס. ובכל זאת במהלך אותן שנים הרוח של האלוהים דיברה אלי במספר אירועים, ואמרה: "מתי אתה מתכוון להטיף את הבשורה".

בשנת 1968 התחלתי לקרוא את התנך ברצינות. בין שנת 1968 לשנת 1970, קראתי את התנך פעמיים מבראשית ועד ההתגלות. בפעם הראשונה בחיים שלי שכתבי הקודש היו מזנקים אלי מהדפים בזמן שקראתי בתנך. אלוהים גילה את המילה בפניי.

בזמן העבודה ברפואה הוטרינרית, השקעתי במספר עסקים. אחד מהעסקים היה חברה שבה היו לי עשרים וחמישה אחוזי מניות. בחודש יוני 1969, אמרתי לאלוהים "אם אתה זה שהצקת לי במשך השנים שאטיף את הבשורה, מכור את המניות שלך בחברה ואעשה את כל מה שתבקש ממני". ביום למחרת להפתעתי שניים מבעלי המניות האחרים פנו אלי והציעו לקנות את המניות שלי בחברה. השלמנו את המכירה של המניות תוך שעתים.

שבועיים לעחר מכן אלוהים אמר לי למכור את בית החולים הוטרינרי שבנתי במקני, טקסס. אמרתי לאלוהים, "אני לא אמרתי שאמכור את בית החולים הוטרינרי." הוא ענה, "אמרת שתעשה כל מה שאני אבקש." ואז אני אמרתי, "ובכן לא התכוונתי שאמכור את בית החולים." אבל ידעתי שאלוהים דיבר אלי, וידעתי "הכלל" כוונתו "ה-כ-ל", לכן הפעם צייתי. במשך מספר החודשים הבאים, מכרתי את בית החולים שלי והתחלתי לפרוש מעסקים והשקעות רבים שבבעלותי. בחודש מאי 1970, אמרתי לאל, "סלח לי על חטאיי והיה ריבון חיי"

הבשורה של ישועתך

אחד הקטעים הראשונים שאלוהים התחיל לגלות לי היה אפסיס 14-13:1
הפסוקים האלו מציינים:

*ובו נחלתכם גם אתם; שכן בשמעכם את דבר האמת, את בשורת
ישועתכם, ובהאמינכם בו, נחתמתם גם אתם ברוח ההבטחה, רוח
הקודש (פסוק 13).*

*אשר היא ערבון לנחלתנו עד לפדיית הקניין, לתהילת כבודו.
(פסוק 14).*

ראיתי בפסוק 13 ש"בשורת ישועתך" נקראת דבר האמת. המילה "בשורה" והמילה "ישועה"

היו שתי מילים ששמעתי כל חיי בכנסיה, אך מעולם לא ידעתי את המשמעות האמיתית של המילים.

כמו כן, מצאתי שני גילויים בפסוק 13 — הישועה דרך הבשורה ולאחר מכן הטבילה ברוח הקודש. באמת לא ידעתי דבר על אף אחד, אבל המשך שלוש או ארבע שנים הבאות, אלוהים חשף אותם בפניי כשהתחלתי מחקר לימודי אינטנסיבי של התנך

פרק 2

הגדרת הבשורה

במסגרת לימודי, נדהמתי יום אחד כשראיתי שהבשורה מוגדרת ב – קורינתים א' 4-15:1 מוגדרת, בדיוק כמו שהאמונה מוגדרת ב - עברים 11:1. אנשים לעיתים קרובות מתייחסים אל ה - עברים 11:1 כהגדרת האמונה. עם זאת, לעיתים רחוקות אתה שומע משהו מייחס ל- קורינתים ב' 4-15:1 כהגדרת הבשורה.

קרא קורינתים א' 4-15:1, ואז נבחן כל פסוק בפירוט יתר.

אחיי, אני מזכיר לכם את הבשורה שהשמעתי לכם, בשורה אשר גם קיבלתם אותה וגם עומדים אתם בה (פסוק 1).

באמצעותה אתם גם נושעים, אם מחזיקי אתם בדבר שבישרתי לכם - שאם לא כן, לישוא היתה אמונתכם (פסוק 2).

מסרתי לכם בראש ובראשונה מה שגם קיבלתי, שהמשיח בעד חטאינו, לפי הכתובים (פסוק 3)

נקבר וקם לתחיה ביום השלישי, לפי הכתובים (פסוק 4)

פאולוס הטיף את הבשורה

הסתכל על פסוק 1:

אחיי, אני מזכיר לכם את הבשורה שהשמעתי לכם, בשורה אשר גם קיבלתם אותה וגם עומדים אתם בה.

פאולוס אמר שהוא הטיף את הבשורה לקורינתים והם קיבלו אותה. אתה חייב לקבל את הבשורה. איכן אתה מקבל את הבשורה? אתה מקבל את הבשורה בליבך ולא בשיכלך.

פסוק 1 מציין שברגע שקיבלת את הבשורה, אתה חייב לעמוד בה. אתה אינך יכול לעמוד לעמוד על מילותיו של האלוהים ברומאים 1:9, פאולוס מצהיר:

"כוח" האלוהים אשר אני עובד אותו ברוחי בהכריזי את בשורת בנו, הוא עדי לכך שאני מזכיר אתכם ללא הרף בתפילותי.

פאולוס אמר שהוא שירת את האלוהים ברוח שלו בבשורה. זה מה שאתם ואני חייבים לעשות. אנחנו חייבים לעמוד בבשורה, מפני שהבשורה היא כוח האלוהים לישועתנו.

כוח האלוהים

כיצד אנו יודעים שהבשורה היא כוח האלוהים לישועתנו? ובכן ב- רומאים 1:16, פאולוס מצהיר:

אינני בוש בבשורת המשיח, והרי היא כוח האלוהים להושיע את כל מי שמאמין, את היהודי בראשונה וגם את הלא - יהודי.

המילה "כוח" בפסוק הזה, היא המילה ביוונית, דונאמיס. ומשמעותו יכולת. הבשורה היא יכולתו של האלוהים להושיע את כל מי שמאמין.

ישועה

המילה "ישועה" ברומאים 1:16 פירושה צליל או להיות מוגדר בבטיחות, זה כולל את התנסות בלהיוולד מחדש, אבל זה לא מסתיים שם.

אלוהים גרם לאנשים להיוולד מחדש בדרך הקלה. כל שעליך הוא לומר את השם "ישועה" ולהאמין שהוא יקום לתחיה, והרוח שלך תישמר. רומאים 10:13 אומרים כי מי שיקרא בשם האל, ייחסך.

בכל אופן, הישועה כוללת הרבה יותר מאשר פשוט להיוולד מחדש. הישועה כוללת את כל מה שאתם צריכים. יוחנן ג' 2 אומר:

חביבי, אני מתפלל שיהיה לך טוב בכל ותהיה בריא, כשם שטוב לנפשך.

שיגשוג ובריאות יבואו עליכם בזמן שנפש שלכם משגשגת.

איך הנפש שלכם משגשגת? פטרוס א' 1:22 אומר:

*וכיון שטהרתם את נפשותיכם בציתכם לאמת והגעתם
אלי אחוזה שאין בה חונפה, אהבו זה את זה בכל לבבכם
ומאדכם.*

עליכם לציית לאמת כדי לטהר את הנפש שלכם. המילה "לציית" בפירושו של פסוק זה הוא להקשיב בהכנעה. האמת תחת הברית החדשה כוללת את דבריי ישוע וכל דבר אחר שאלוהים ציווה עליך לעשות על ידי רוחו. הדרך לטהר את הנפש שלכם, זה להקשיב להכנעה ולעשות מה שאלוהים ציווה עליך לעשות.

שמירת הבשורה בזכרון

הביטו ב- קורינתים א' 15:2:

*באמצעות הבשורה אתם גם נושעים, אם אתם מחזיקים
דברים שבשרתי לכם --- שאם לא כן לשוא היתה אמונתכם.*

פסוק 2 מצהיר שאתם חייבים לשמור בזכרון, או להזיק חזק, הבשורה תשמר -- תשמיע צליל -- רוח, גוף, ונפש. אם תאחוזו בבשורה לשעה אחת ותאמינו במשהו אחר בשאר היום, הבשורה לא תציל אותכם.

רצונו של האלוהים לגרום לכם להישמע רוח, גוף, והנפש. התבוננו ב- אפסים 3:16. זאת התפילה שפאולוס התפלל עבור הכנסיה באפסוס:

*שיתן לכם כוח, כפי עושר כבודו, להתחזק על-ידי רוח
באדם הפנימי שלכם.*

אלוהים רוצה שתחזק את האדם הפנימי שלך שכולל את הרצון שלך ואת הרגשות שלך.

אך האלוהים מחזק את האדם הפנימי שלך? דרך אחת היא להתפלל בשפות אחרות. יהודה 20 מצטט:

*ואתם, אהובי, הבנו באמונתכם הנעלה מאוד בקדשתה
והתפללו ברוח הקודש.*

האמינו בבשורה ובאמונה מעורבת בה אתם מתפללים ותבנו את עצמכם למעלה. אתם יכולים לקרוא גם תהילים או את הברית החדשה בקול באותה דרך ותבנו עצמכם למעלה.

מיניסטריון של הרוח היא עוד דרך שאתם יכולים לחזק את האדם הפנימי שלכם. ב- רומאים 1:11, פאולוס צייטט:

שכן אני נכסף לראותכם כדי לחלוק עמכם מתנה רוחנית לחזוקתכם;

אדם המשרת את הרוח יעביר לכם מתנות רוחניות ויבסס אותכם.

ההגדרה של הבשורה

קורינתים א' 2:1-15 אומר לנו כשנקבל את הבשורה ונעמוד בבשורה, אנחנו ניצל על ידי הבשורה. קורינתים א' 4:3-15 מצטט לנו מה היא הבשורה:

מסרתי לכם בראש ובראשונה מה שגם קבלתי, שהמשיח מת בעד חטאינו, לפי הכתובים; (פסוק 3).

נקבר, וקם לתחיה ביום שלישי, לפי הכתובים; (פסוק 4).

הנה זה; התשובה לשאלה, "מה היא הבשורה?" הבשורה היא שהמשיח מת בעד חטאינו על פי כתבי הקודש, ושהוא נקבר, ושהוא קם לתחיה ביום השלישי על פי הכתובים. אבל מהם הכתובים שהשליח פאולוס התכוון? ישוע דיבר על התיחסות הרבה לעצמו ולבשורה שנמצאה בברית הישנה ב לוקס 24:44

ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעוד היותי עמכם כי המלא ימלא כל הכתוב עלי בתורת משה, בנביאים, ובתהילים.

לא יהיה לנו מספיק זמן לעבור על כל הדברים הכתובים, אבל בואו נסתכל מקרוב על אחד מהם. הנביא ישעיהו כתב על המוות, הקבורה ותחית המתים של ישוע 700 שנה לפני שישוע בא לעולם כאדם.

התבונן בישעיהו 52:13-15 ובישעיהו 53:1-12

הנה ישכיל עבדי ירום ונישא וגבה מאוד; (פסוק 13)

כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותוארו
מבני אדם; (פסוק 14)

כן יזה גויים רבים עיו יקצו מלכים פיהם כי אשר לא סופר
להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו; (פסוק 15)

(53) מי מאמין לשמועתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה;
(פסוק 1)?

ויעל כיונק לפניו וכשורש מארץ ציה לא תואר לו ולא הדר
ונראהו ולא מראה ונחמדהו; (פסוק 2)

נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חולי וכמסתר פנים
ממנו נבזה ולא חשבנהו; (פסוק 3)

אכן חלינו הו אנשא ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע
מוכה אלוהים ומוענה; (פסוק 4)

והוא מחולל מפשענו מדוכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו
ובחבורתו נרפא לנו; (פסוק 5)

כולנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון
כולנו; (פסוק 6)

נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יוכל וכרחל לפני
גוזזיה נאלמה ולא יפתח פיו; (פסוק 7)

מעוצר וממשפט לוקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ
חיים מפשע עמי נגע למו; (פסוק 8)

ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותו על לא חמס עשה
ולא מירמה בפיו; (פסוק 9)

ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע
יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח; (פסוק 10)

מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים
ועונותם הוא יסבול; (פסוק 11)

לכן אחלק לו ברבים ואת-עצומים יחלק שלל תחת אשר
הערה למונפשו ואת פושעים נמנה והוא חטא רבים נשא
ולפושעים יפגיע; (פסוק 12)

כיצד נדע כי כתיב הקודש מדברים על מוות, קבורה, ותחייתו של ישוע?
התשובה נמצאת בברית החדשה, לא רק במקום אחד אלא בשני מקומו

מתי מתייחס לקטע זה של ישעיהו כשתיאר את העבודה שישוע עשה ביניהם.
הביטו במתי 8:16,17:

לעת ערב הביאו אליו רבים שהיו אחוזי שדים והוא גרש
את הרוחות בדבר פיו וריפא את החולים, (פסוק 16)

לקיים את אשר נאמר במי ישעיהו הנביא: "חלינו הוא
נשא ומכאובינו סכלם" (פסוק 17)

מעשי השליחים 8:26-35 מכיל אותם פתגמים שמופעים בספר של ישעיהו,
שפליפ הטיף לישוע מישם.

מלאך יהוה דיבר אל פיליפוס ואמר: "קום ולך דרומה
בדרך היורדת מירושלים לעזה, בדרך המדברית: (פסוק 26)

הוא קם והלך. והנה איש אתיופי, סריס ושר בחצר קנדק
מלכת האתיופים וממונה על כל אוצרותיה, חוזר לארצו
לאחר שבא להשתחוות בירושלים, (פסוק 27)

והוא יושב במרכבתו וקורא בספר ישעיה הנביא: (פסוק 28)

אמרה הרוח לפיליפוס: "התקרב והלוה אל המרכבה
הזאת: (פסוק 29)

פיליפוס רץ אל המרכבה ושמע אותו קורא בישעיהו
הנביא. שאל אותו: "האם אתה מבין מה שאתה קורא?"
(פסוק 30)

השיב ואמר: "ואיך אוכל אם לא ידריך אותי איש?"
הוא ביקש מפיליפוס שיעלה וישב איתו. (פסוק 31)

קטע הכתוב שקרא היה: "כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזיזה נאלמה, ולא יפתח פיו: (פסוק 32)

מעוצר וממשפט לוקח ואת דורו מי ישוחח, כי נגור מארץ חיים: (פסוק 33)

אמר הסריס אל פיליפוס: "אשאלה אותך על מי הנביא אומר זאת, על עצמו או על איש אחר: (פסוק 34)

פתח פיליפוס בדברו ובהתחילו מן הכתוב הזה בישר לו את ישוע: (פסוק 35)

המוות, הקבורה ותחייתו של ישוע, הבשורה היא לא רק תורת הברית חדשה. כמו שפאלוס הצהיר, הבשורה היא על פי מה שנכתב בכתבי הברית הישנה.

נאבקים עם הבשר

כאשר אלוהים התחיל לראשונה להראות לי את הפסוקים האלה שנכתב — שישוע נפטר, נקבר וקם שוב לתחיה ביום השלישי, נאבקתי מאוד בין האינטלקט שלי לרוח שלי. האינטלקט שלי רוצה לומר שהבשורה כוללת את כל פרטי האירועים שהתרחשו מהזמן שיהודה בגד בישוע עם נשיקה עד שישוע עלה לגן עדן בדמו אחרי תחיית המתים. לדוגמא, חשבתי שכתר הקוצים שהונח על ראשו של ישוע היה חלק מהבשורה. ובאותו הזמן, הרוח שלי ידעה את האמת—שהבשורה היתה פשוט שישוע נפטר, נקבר, וקם תחיה שוב ביום השלישי.

אני אראה לכם שגם השליח פאלוס חווה וכתב על המאבק בין השכל לרוח.

פאלוס אומר לנו ב- גלטים 5:17:

כי הבשר מתאוה הפך מן-הרוח והרוח הפך מן-בשר ושניהם מתקוממים זה לזה ובכך אין אתם עושים את אשר תחפצו:

בקורינתים א' 2:11, הוא מצהיר:

כי מי הוא מבני אדם את אשר באדם כי אם-רוח האדם אשר בקרבו וכן אין איש יודע את אשר באלוהים כי אם-רוח

האלוהים.

ואז, קורינתים א' 2:14:

אך האדם הטבעי איננו מקבל את דיברי רוח אלוהים, כשכן
 סכלות הם בעיניו; גם אין הוא יכול לדעת אותם, משום שהם
 נבחרים באופן רוחני:

הבשר מתאוה נגד הרוח, אף אדם לא יכול לדעת את הדברים של אלוהים אלא
 על-ידי מרוח האלוהים. הדברים של הרוח הם טיפשיים לאדם. זה המאבק שכל
 אחד התנסה כשהולך עם הרוח.

התגברות על בשרך

ידעתי שיוחנן 16:13 הצהיר שרוח הקודש צריכה "ידריך אתכם אל כל האמת".
 פשוט הייתי צריך להתעלות על עצמי ולומר לאל, "אני לא יכול להבין זאת
 בעצמי. אתה חייב ללמד אותי."

התחלתי ללמוד טימותיאוס ב' 2:7:

שים ליבך למה שאני אומר, והאל יתן לך בינה בכל

הסופר של משלי כתב הצהרה דומה במשלי 22:20-4:

בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אונך; (פסוק 20)

אל יליוזו מעיניך שמרם בתוך לבבך; (פסוק 21)

כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא; (פסוק 22)

פאלוס אמר לטימותיאוס לקחת בחשבון את מה שמדברים. הסופר של שמשלי
 הלך צעד קדימה ואמר "הטה את האוזן שלך" או עשה בדרך אחרת, כופף את
 האוזן שלך כלפי מטה או שים לב למה שמדברים.

אלוהים הוא היחיד שידוע על המאבק שהתגברתי על בשרי. אני אתן לכם שני
 קטעים כתובים שאלוהים נהד לעודד אותי בתקופה זו. תראו ב- פיליפים 1:6:

בזאת בטוח אני, שהתחיל בכם את הפעולה הטובה

השלם ישלים אותה עד יום המשיח ישוע.

ואז ב- פיליפים 2:13:

ואמנם אלוהים הוא הפועל בככם גם שתמצו וגם
שתפעלו כטוב בעיניו.

האלוהים, מסר את שני הפסוקים הללו על ידי הרוח שלו, ונתן לי את העידוד
שהייתי צריך להמשיך אליו, משלי 22-20:4 בחיים שלי.

במשך כמה חודשים, האלוהים שכנע אותי על ידי רוח הקודש שהבשורה היא
פשוטה — "ישוע מת בגלל החטאים שלנו על פי הכתובים; שהוא נקבר

והוא קם לתחיה שוב ביום השלישי על פי הכתובים (קורינתים א' 4:3-15)"
אני אראה לכם מאוחר יותר שזה מה שישוע הטיף, וזה מה שהטיפו השליחים,
וזה מה שאתם ואני נטיף.

"ישוע מת למען חטאיכם" זה לא מספיק

לפני שנמשיך, אני רוצה להדגיש עוד פעם שהבשורה היא שישוע מת,
ושהוא נקבר, ושהוא קם לתחיה שוב ביום השלישי. הטפה "ישוע מת למען
חטאיכם" זה לא מספיק.

הביטו ב- קורינתים א' 17:13-15:

אם אין תחית מתים, גם המשיח לא קם. (פסוק 13)

ואם המשיח לא קם, הכרזתנו הבל וגם אמונתכם הבל. (פסוק 14)

פסוק 14 נאמר בפשטות שאם אין תחית מתים, ההטפה שלנו לשווא. לא רק
שההטפה שלנו לשווא אלא גם האמונה שלנו לשווא.

קרא פסוקים 17-15:

ואז גם נמצא עדי שקר לאלוהים, שכן העידונו על אלוהים כי
הקים את המשיח לתחיה — והוא לא הקומו אם אמנם אין
המתים קמים לתחיה; (פסוק 15)

ואם אין המתים קמים לתחיה, גם המשיח לא קם לתחיה. (פסוק 16)

ואם המשיח לא קם לתחיה, לישוא אמונתכם ועדין שרויים אתם

בחטאיכם. (פסוק 17)

שימו לב בפסוק 17, אם ישוע לא היה קם לתחיה, אנחנו עדיין בחטאיכם. אתם לא יכולים להאמין רק בחלק של בשורה ולהנצל. ליתר דיוק, אתם לא יכולים להאמין "ישוע מת למען חטאינו" והוא ניצל; אם אתם לא מאמינים שישוע קם לתחיה, אתם עדיין בחטאיכם.

זה מסביר מדוע לכנסיה היום יש הרבה בעיות עם חטא. הם לא מאמינים בתחית המתים. ב- מתי פסוק 9, הסופרים כועסים על ישוע, מפני שהוא אמר שאדם חולה בשיתוק החטאים שלו יסלחו. בפסוקים 5-6, ישוע אמר:

מה יותר קל: לומר 'נסלחו לך חטאיך', או לומר 'קום והתהלך'? (פסוק 5)

אך למען תדעו כי לבן האדם הסמכות עלי אדמות לסלוח על חטאים, ואז פנה למשותק – "קום, קח את האלונקה ולך הביתה" (פסוק 6)

ישוע לא הבחין בין סליחת חטאים לריפוי חולה. מדוע? כי הוא סמך על הכוח של תחית המתים. הוא ידע שכאשר הכוח הזה נגע באדם, חטא יעזוב, בדיוק איך שהמחלה נאלצה לעזוב.

כוח תחית המתים

כל מה שישוע עשה למעננו הפך לשלנו מתי שישוע קם לתחיה. ישוע לקח את חטאינו על הצלב, אך הם לא נסלחו עד שישוע קם לתחיה. ישוע לקח את המחלות שלנו על הצלב, אך לא נרפא עד שהוא יקום לתחיה. ישוע לקח את העוני שלנו על הצלב, אך לא נעשנו עשירים עד שישוע קם לתחיה.

הביטו ב קורינתים ב' 1:20:

כי כל הבטחות אלוהים "כן" הן בו. לכן ה"אמן" שאנו נותנים בו כבוד לאלוהים גם הוא באמצעותו.

כל ההבטחות של אלוהים הן כן ואמן באמצעות ישוע, אתם לא תחוו את ביטוי ההבטחות (כלומר, סליחת חטאים, בריאות אלוהית, שגשוג וכו') על ידי עמידה על ההבטחות או על ידי עמידה על המילה. אתם חווים את הביטויים של ההבטחות על ידי האמונה בבשורה, או, בדרך אחרת, אתם חווים את ביטוי ההבטחות על ידי הסתמכות על הבשורה שתבצע אותם.

אפסים 1:17-23 היא תפילה שפאלוס התפלל לכנסייה של אפסים. זו תפילה שאני מרבה להתפלל עליה לעולם. הבטו בפסוקים 17-20:

*כדי שאלוהי אדוננו ישוע המשיח, אבי הכבוד, יתן
לכם רוח של חכמה והתגלות שתיטיבו לדעת אותו,
(פסוק 17)*

*ויאיר עיני לבבכם לדעת מהי התקוה הצפונה בקריאתו,
מה עתירת כבוד נחלתו בקרב הקדושים, (פסוק 18)*

*ומה נעלה גדולת גבורתו השופעת עלינו, המאמינים,
כמידת פועל כוחו העצום. (פסוק 19)*

*אשר פעל במשיח בהקימו אותו מבין המתים ובהושיבו
אותו לימינו בשמים, (פסוק 20)*

לפני שתוכל להכיר את אותו הכוח שהקים את ישוע לתחיה, עליכם לקבל את הרוח של החכמה וגילוי הידע של ישוע, ועיני הבנתכם חייבת להיות מוארת. הכוח שיביא לידי כל ההבטחות של אלוהים בחייכם זה אותו כוח שאלוהים עבד

בישוע מתי שהוא הקים אותו לתחיה. זאת הסיבה שההתגלות של הבשורה היא מהותית

פרק 3

מדוע הבשורה מוסתרת

במהלך שנות עבודתי, אנשים רבים לעיתים קרובות ניגשו אלי ואמרו, "לא ידענו מה הבשורה עד שפגשנו אותך", אחרים באו אלי ואמרו, "שאלתי את החברים שלי מה היא הבשורה, ואף אחד לא יכל לתת לי תשובה." הסיבה לכך מופיעה ב- קורינתים ב' פסוק 4.

הביטו ב- קורינתים ב' 2:1-4:

*השרות הזה הופקד בידינו כפי שגם רחמנו.
לכן אין אנו מתיאשים. (פסוק 1)*

*סלקנו ידינו ממעשי הסתר המבישים; אין אנו
הולכים בדרכי מרמה ואיננו מסלפים את דבר
אלוהים, אלא מגלים אנו את האמת ובכך אנו
ממליצים על עצמנו לפני מצפוננו של כל אדם
לנגד עיני אלוהים. (פסוק 2)*

שימו לב בפסוק 2 הבשורה עוסקת במצפון של אדם.

המשיכו לקרוא פסוקים 3-4:

*אל אם נסתרת בשורתנו, נסתרת היא לאובדים.
(פסוק 3)*

*אל העולם הזה עיוור את שכלם של הבלתי מאמינים,
לכל יזרח עליהם אור הבשורה של כבוד המשיח. אשר
הוא צלם האלוהים. (פסוק 4)*

אתם רואים מדוע השטן מסוגל לעוור את המחשבות האבודים? זה בגלל שהם לא מאמינים בבשורה.

קראו פסוקים 5-7:

הרי לא על עצמנו אנו מכריזים, אלא ע להמשיח
ישוע כאדון, ואלו על עצמנו כעל עבדיכם למען ישוע.
(פסוק 5)

האלוהים האומר "יופע אור מחושך" הוא הגיה

אור בליבנו להאיר דעת על-אודות כבוד אלוהים
אשר בפניו של המשיח. (פסוק 6)

ברם האוצר הזה נתון לנו בכלי חרס, כדי שיהיה
הכוח הנשגב מאת אלוהים ולא מידנו אנו. (פסוק 7)

כל מה שנדרש גדי שהאור יבריק בלבבכם הוא שאתם תאמינו בבשורה.

מדוע גברים לא יאמינו בבשורה

יוחנן 3:19-20 מסביר מדוע גברים לא יאמינו בבשורה.

וזוהו הדין: האור בא אל העולם ובני האדם אהבו
את החושך יותר מן האור, כי רעים היו משעיהם.
(פסוק 19)

כל עושה עוולה שונא את האור ואינו בא אל האור
פן יוכחו מעשיו. (פסוק 20)

בפסוקים אלה נכתב בפירוש שגברים אוהבים יותר את החושך מהבשורה, כי
מעשיהם הם רעים. פסוק 20 אפילו קובע זאת שהם שונאים את הבשורה,
מכיוון שהם לא רוצים את מעשיהם כהוכחה. פירוש המילה "הוכחה" פירושה
"להרשיע".

ואז, פסוק 21 מצטט:

אולם עושה האמת בא אל האור, למען יגלו מעשיו
כי נעשו באלוהים.

מעשיו של האדם ההולך באמת יתבטאו בכך שהם עובדים באלוהים.

פרק 4

ישוע הטיף את הבשורה

יוחנן ב' 2:6 מצטט שהאדם האומר שהוא עומד בישוע כדרך שהתהלך ישוע. אם אנחנו נתהלך כמו שישוע התהלך, ואז אנחנו חייבים לבדוק את ההטפה שלו.

הביטו ב- מרקוס 1:14:

אחרי שהוסגר יוחנן, בא ישוע לגליל, והיכריז את בשורת האלוהים.

מה ישוע בא להטיף בגליל? הוא בא להטיף את הבשורה של הממלכה.

הטפה

פירוש המילה "הטפה" ב- מרקוס 1:14 לפרסם או להכריז. ישוע בא לפרסם או להכריז על בשורת ממלכת האל.

ישוע לא פשוט הטיף מילים; הוא הפגין כוח עם ההטפות שלו. לוקס 8:1 ציטוט על ישוע:

אחרי כן עבר מעיר לעיר ומכפר לכפר כשהוא מכריז ומבשר את מלכות האלוהים. השנים-עשר היו איתו.

ישוע לא רק הטיף, הוא גם הציג את הבשורות המשמחות - הבשורה – של מלכות האל.

הביטו ב- מעשי השליחים 7-8:5:

אז ירד פיליפוס אל העיר בשומרון והכריז להם את המשיח. (פסוק 5)

המון העם הקשיב בלב אחד לדברי פיליפוס, כשמעם וכראותם את האותות שעשה; (פסוק 6)

כי רבים אשר היו אחוזי רוחות טומאה, הרוחות
יצאו מהם והן צועקות בקול גדול. גם משותקים
ופסחים רבים נרפאו. (פסוק 7)
זה מה שקרה עם ההטפה של הבשורה. האנשים שמעו את רוחות טומאה בכות,
וראו נכה הולך.

ישוע הטיף גם עם סמכות. מרקוס 1:22 צוטט:

השתוממו האנשים על הוראתו, כי היה מלמד
אותם כבעל סמכות ולא כסופרים

המילה "סמכות" המופיעה בפסוק זה היא מילה יוונית,
exousia שפירושה פריבילגיה. על מה יש לישוע סמכות או פריבילגיה?

קרא לוקס 36-32:4. זה כמו ב מרקוס 1:22.
מתחיל בפסוק 32:

שומעיו השתוממו על תורתו, כי בסמכות דיבר את דברו. (פסוק 32)

המשך עם פסוקים 33-35:

אותה שעה היה בבית הכנסת איש ובו רוח שד טמא,
והאיש צעק בקול גדול: (פסוק 33)

"אאה, מה לנו ולך, ישוע מנצרת? האם באת להשמידנו?
אני יודע מי אתה – קדוש האלוהים" (פסוק 34)

גער בו ישוע ואמר: "שתוק וצא ממנו" השד הפיל אותו
ארצה בין הנוכחים ויצא ממנו מבלי להזיק לו. (פסוק 35)

בפסוק 35, ישוע ציווה על הרוח הטמאה לצאת מהאדם, והרוח יצאה.

כעת הביטו בפסוק 36:

הכל נדהמו ואמרו זה אל זה: "מה הדבר הזה? בסמכות
ובכוח הוא מצווה על הרוחות הטמאות והן יוצאות" (פסוק 36)

ישוע הטיף בסמכות ובכוח. היתה לו הסמכות מעל הרוחות הרעות, והרוחות הרעות היו צריכות לצאת כשהוא דיבר.

מלכות האלוהים בשלטון

אל תיפול לתרמית, אם אתה מטיף למילה בלבד ולא מדגים את הכוח, אינך מטיף את הבשורה של מלכות האלוהים.

פאלוס כותב ב – קורינתים א' 4:18-20

יש אשר החלו להתנשא ולהתנהג כאילו לא אבוא אליכם. (פסוק 18)

אולם אני אבוא אליכם בקרוב, אם ירצה האדון, ואראה לא את דיבורם של המתנשאים, אלא את כוחם; (פסוק 19)

שכן מלכות האלוהים אינה בדיבור כי אם בכוח הפועל. (פסוק 20)

ב- תסלוניקים א' 1:5, פאלוס כתב:

שהרי בשורתנו לא באה אליכם רק במילים, אלא גם בגבורה וברוח הקודש ובכיטחון רב -- דבר שאתם יודעים משנוכחתם כיצד היתנהגו למענכם כאשר היינו ביניכם.

כשפאלוס ציטט שהבשורה באה לא רק במילה, ה"מילה" שהוא מתעוון היא המוות, קבורה, ותחיית המתים של ישוע. זאת לא מילה של האלוהים. זאת הבשורה – שישוע מת, נקבר, וקם לתחייה שוב ביום השלישי. הבשורה היא כוח האלוהים.

לא עם מילים מפתים

אם אתם מטיפים בדרך שישוע הטיף, אתם לא תטיפו את המילה בלבד, ואתם לא תטיפו עם מילים מפתות. הביטו ב קורינתים א' 5:1-2. בפסוקים האלה, פאלוס מזהיר בזה:

ואני אחי, כשבאתי להודיע לכם את אלוהים, לא
באתי אליכם במילים רמות או ברוממות חכמה. (פסוק 1)

החלטתי אז שלא לדעת דבר בקרבכם זולת
ישוע המשיח והוא – צלוב. (פסוק 2)

פאלוס לא בא לקורינתים בכדי להרשים אותם בנאומו המצויין ובחוכמתו
הגדולה. פאלוס אמר שהוא החליט לא לדעת דבר מלבד הבשורה. מדוע?

המשיכו לקרוא פסוקים 3-4:

ואני בחולשה ובפחד וברעדה רבה הייתי אצלכם. (פסוק 3)

דיבורי והטפתי לא לוו בפיתוי מילים של חכמה אנושית,
אלא בהוכחה של רוח וגבורה, (פסוק 4)

פאלוס אמר שהוא לא מטיף במילים מפתה. הוא לא מטיף מהאינטלקט שלו.
פאלוס ותעניין רק בדבר אחד – הדגמה של כוח הרוח.

קרא פסוק 5:

כדי שלא תסמך אמונתכם על חכמת בני אדם אלא על
גבורת אלוהים.

כעת אתם יכולים לראות מדוע פאלוס החליט לא לדעת כלום מלבד הבשורה –
המוות, קבורה, ותחיית המתים של ישוע. הבשורה היא כוח האלוהים, וזה הדבר
היחיד שיכול לשנות את הלבבות של הגברים.

הצלב והבשורה זהים

בכנסיה אתם שומעים לעיתים קרובות מטיפים שמתייחסים לצלב או להטפות
על הצלב. אני רוצה להראות לכם שהצלב איננו שתי קורות עץ שעליהן תלו את
ישוע, אלא שהצלב והבשורה זהים.

פאלוס כתב ב קורינתים א' 1:17-18, גורם להצהרה זו:

כי המשיח לא שלחני להטביל, אלא לבשר את
הבשורה – לא בחכמת מילים, פן יהיה לריק צלב

המשיח. (פסוק 17)

הן דבר הצלב הוא סכלות בעיני האובדים, אך לנו
הנושעים הוא גבורת אלוהים, (פסוק 18)

פסוק 18 הינו חשוב מאוד. אני מעוניין לחקור את הפסוק הנל בשנית
בעזרת שני תרגומים שונים. הוורסיה הבינלאומית החדשה מציינת זאת:
(NIV)

המסר של הצלב הוא: טיפשות לאלו שכילו את דרכם,
אך לנו הנושעים הוא כוח האלוהים.

התרגום של התנך הבינלינארי דומה מאוד לתרגום הבינלאומי החדש. הוא
מצייין:

מילת הצלב היא טיפשות לאלו שאיבדו דרכם;
אך לנו הנושעים, זהו כוח האלוהים.

שים לב להטפה של הצלב: טיפשות לאלה שכילו או איבדו דרכם, אך לנו
הנושעים זה כוח האלוהים.

רומאים 1:16 מצייין שהבשורה היא כוח האלוהים לישועה. בספר
קורינתים 1:18, ההטפה של הצלב היא לכוח האלוהים. זה הדבר ששיכנע אותי
שהצלב איננו רק שתי קורות עץ מחוברות. גם הצלב אינו אירועי הצלב. הצלב
והבשורה הם זהים – שישוע מת, נקבר וקם לתחיה ביום השלישי.

אלוהים מאשר את ישוע

ישוע הטיף שבשורת ממלכת האלוהים היא כוח, הוא אושר על-ידי
האלוהים. הביטו במה שאמר פטרוס ב- מעשי השליחים 2:22:

אנשי ישראל, שימעו את הדברים האלה:
ישוע מנצרת, איש שנתאשר לכם מטעם
אלוהים בגבורות ובניסים ובאותות אשר
האלוהים עשה על-ידיו בתוכיכם, כפי שאתם
עצמכם יודעים;

אם האלוהים מאשר את ההטפות שלך, ניסים וניפלאות וסימנים ילוו הטפתיך, בדיוק כמו שהם ליוו את הטפתי של ישוע.

פרק 5

לחזור בתשובה ולהאמין לבשורה

הייתי רוצה לחזור ולחקור את מרקוס 1:14 בשילוב עם פסוק 15:

אחר שהוסגר יוחנן בא ישוע לגליל והכריז את
בשורת האלוהים באמרו: (פסוק 14)

מלאה העת וקרבה מלכות אלוהים! שובו
בתשובה והאמינו בבשורה! (פסוק 15)

ישוע בא ואמר "חזרו בתשובה והאמינו בבשורה." אני מעוניין שתחקרו את
הביטוי "חזרה בתשובה" ואת המילה "אמונה" בפרטי פרטים.

חזרה בתשובה

אם גודלת בחיק הכנסיה, מן הסתם שמעת את הביטוי "חזרה בתשובה" פעמים
רבות. למה הכוונה? הביטוי "חזרה בתשובה" משמעותו לשנות את דעתך או
שתהיה לך דעה נוספת. כשאתה חוזר בתשובה, אתה משנה את דעתך להסכים
עם האלוהים. אתה מוותר על רצונותיך למען רצון האלוהים.

האלוהים צריך להוביל אותך לחזרה בתשובה. הביטוי ברומאים 2:4:

*או שמה אתה מזלזל בשפע טובו ואורך רוחו
וסבלנותו, ואינך מבין כי טובו זה של האלוהים
מדריך אותך לתשובה?*

זהו מטובו של האלוהים שהוא מוביל כל אחד מאיתנו לחזרה בתשובה.

קח בחשבון את קוריתים ב' 7:8-10:

הן גם אם העצבי אתכם באגרת, אינני מתחרט.
גם אם התחרטתי – אני רואה שהאגרת ההיא
העציבה אתכם, אף כי רק לזמן מה. (פסוק 8)

קעת אני שמח לא על שנעצבתם, אלא על שהעצב
הזה הביא אתכם לידי תשובה; כי נעצבתם כרצון

אלוהים, באופן שלא נגרם לכם שום נזק על-ידינו.
(פסוק 9)

הן העצב שהוא כרצון אלוהים מעורר לתשובה אשר תוצאתה ישועה, ועל עצב כזה אין להצטער. אבל העצב כדרך העולם גורם מוות. (פסוק 10) שימו לב שעצב ותשובה הם אינם אותו הדבר – ומשמעותו שאומר בפשטות אתה מצטער זה לא אותו דבר כמו חוזר בתשובה או שינוי דעתך להסכמה עם האלוהים. פסוק 10 מציין שהעצב מוביל לחזרה בתשובה ולישועה, אבל עצב מוביל למוות.

לפני מספר שנים נפגשתי לארוחת צהריים עם מטיף ידוע: בזמן ארוחת הצהריים הוא גילה לי כי ביום שלפני בילה בחברת מטיף בערוץ הטלוויזיה המקומי. הוא ציין שהם בילו יום שלם בחזרה בתשובה. אלוהים גרם לי לומר לאדם זה שהוא מעורב בעצב עולמי – לא עצב אלוהי, ושהעצב העולמי מוביל למוות. התגובה שלו היתה "ובכן, אה, האם אינך מאמין בחזרה בתשובה?" אני אמרתי, "כמובן – אם מדובר בתשובה אלוהית." האיש הזה לא היה יכול לשמוע מה שאלוהים אמר דרכי ביום ההוא. שלושה חודשים מאוחר יותר, הוא מת.

חזרה בתשובה ואז אמונה

ברגע שאתה חוזר בתשובה, אתם חייבים לעשות משהו. אתם חייבים לשנות את דעתכם למשהו אחר. ישוע אמר, "חשרה בתשובה, ואמונה בבשורה."

המילה "אמונה" פירושה היא להסתמך על, לדבוק ב, לבטוח ב. במילים אחרות, אתם חייבים לבטוחב, להסתמך על, ולדבוק בבשורה – שישוע מת, והוא נקבר, ושהוא קם לתחיה שוב ביום השלישי.

אם אתם מאמינים בבשורה, אתם לא תצאו מזה. אם אתם מאמינים בבשורה, אתם לא תראו את המצוקה או הנסיבות הקודרות שלכם. אתם תחזיקו במהירות ותסתמכו על זה שישוע מת, נקבר, וביום השלישי אלוהים הקים אותו עם הכוח של האלוהים. אתם תחזיקו במהירות בכוח עד שאלוהים בא לידי ביטוי בשימך.

מערכבים אמונה עם הבשורה

כפי שאתם מאמינים בבשורה, אתם חייבים לערכב אמונה עם הבשורה. שקול עברים 2:4:

הרי גם אנחנו התבשרנו כמוהם, אך הדבר שנשמע לא הועיל להם משום שלא התמוזג עם אמונה בקרב השומעים.

המילה "הטפה" בפסוק 2 מתייחס לבשורה – המוות, הקבורה, והחזרת לתחיה של ישוע. לפי ספר העברים פרק 3, המילה "אותם" בעברים 4:2 מתכוונים ליהודים בשממה. הבשורה הוטפה ליהודים בשממה, אבל לא הועילה להם. מדוע? מכיוון שהם לא ערבבו אמונה עם הבשורה.

אז, תן לאלוהים להוביל אותך לחזרה בתשובה. לסמוך, להסתמך על, ולדבוק בבשורה – שישוע מת, שהוא נקבר, ושהוא קם לתחיה ביום השלישי. ערבוב אמונה עם הבשורה, וזה יועיל לכם.

פרק 6

השליחים הטיפו את הבשורה

אחרי שישוע התעורר מהמוות, הוא הופיע בפני תלמידיו. הביטו בלוקס 24:44-48:

הוסיף ואמר להם: "אלה דברי אשר דיברתי אליכם בעוד שהייתי עימכם: צריך שהתקיים כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהילים." (פסוק 44)

אז פתח את לבכם להבין את הכתובים. (פסוק 45)

ואמר להם: "כך כתוב, שהמשיח יסבול ויקום מן המתים ביום בשלישי, (פסוק 46)

מה היו ה "מילים" שישוע דיבר לתלמידיו מתי שהוא היה איתם? פסוק 46 תשובות לשאלה זאת – "המשיח יסבול ויקום מן המתים ביום השלישי." ישוע דיבר אליהם את הבשורה.

המשך עם פסוקים 47-48:

ובשמו תוכרו תשובה וסליחת חטאים לכל הגויים החל מירושלים. (פסוק 47)

אתם עדים לדברים האלה. (פסוק 48)

סימנים לעקוב אחר ההטפה של הבשורה

מרקוס 16:15-18 תאר את מה שציווה ישוע על השליחים לפני שעלה לגן עדן:

אמר להם: "לכו אל כל העולם והכריזו את הבשורה לכל הבריאדה" (פסוק 15)

המאמין והנטבל יוושע, ומי שלא מאמין יאשם. (פסוק 16)

ישוע אמר להם, "מי שמאמין וניטבל ינצל" במה אתם צריכים להאמין בכדי לינצל? בפסוק 15, ישוע ציווה על אחת עשרה ללכת להטיף את הבשורה – המוות, הקבורה, ותחייתו של ישוע, אתה תינצל.

קרא פסוקים 17-18:

ואלה האותות אשר ילוו אל המאמינים: יגרשו שדים בשמי;
בלשונות חדשות ידברו; (פסוק 17)

ירימו נחשים, ואם ישתו רעל ממת לא ינוקו; ידיהם יסמכו
על חולים וייטב להם. (פסוק 18)

הפסוקים האלה אומרים לנו שהסימנים לעקוב אחר ההטפה של הבשורה.

במשל הזמן שאלוהים גילה לי את הבשורה, אני השתתפתי בפגישות כרימטיות שונות. בפגישות האלה, שמעתי מטיפים לקרוא את הפסוקים האלה במרקוס פרק 16 ואז לומר, "אם אתם רוצים ריפוי, תטיפו על ריפוי. אם אתם רוצים שפות, תטיפו על שפות. אם אתם רוצים שיגשוג, תטיפו על שיגשוג." למרות זאת, פסוקים אלה מאוד פשוטים וברורים – סימנים לעקוב אחר ההטפה של הבשורה – המוות, הקבורה, ותחייתו של ישוע.

הוכחת הבשורה

פעם ראיתי ההגדרה של הבשורה ב – קורינתים א' פרק 15, רוח הקודש הוכיחה לי שהמוות, הקבורה, ותחיית המתים אכן היתה הבשורה בזה שיראו לי מה שהשליחים טיפו בספר של מעשי השליחים. הבטנו במרקוס פרק 16 וראינו שישוע ציווה על אחת עשרה ללכת ולהטיף את הבשורה.

במעשי השליחים פרק 2, פטרוס היה מטיף בפני קהל שהתכנס ביום השבועות אחרי שהתלמידים התמלאו ברוח הקודש. בפסוקים 23-24, פטרוס, דיבר על ישוע, ציטט:

הוא שהוסגר על-פי עצת אלוהים הנחרצה וידיעתו –
מראש -- אותו לקחתם וכידי רשעים צלבתם והרגתם.
(פסוק 23)

ואלוהים הקימו לתחיה בהיתו את חבלי המוות, שכן
המוות לא היה יכול לעצור אותו. (פסוק 24)

פטרס הטיף שישוע נצלב ואלוהים הקים אותו שוב – במילים אחרות, פטרס הטיף את הבשורה.

הייתי רוצה שתתנו תשומת לב מיוחדת לפסוק 37:

כשמעם התעצבו מאוד בליבם ואמרו לכיפא ולשאר השליחים: אנשים אחים, מה עלינו לעשות?

זה מה שיקרה מתי שאתם תטיפו את הבשורה – המוות, הקבורה, לתחייתו של ישוע. ליבם של האנשים "נדקר" המילה "נדקר" פירושה לדיקור או לנקב ביסודיות.

כשהתחלתי להשתתף בפגישות כריזמטיות, שמעתי על דרכים שונות לשרת יהודי. יום אחד שאל אותי האל, "האם תרצה לדעת איך להעיד בפני ראיתי במשעי השליחים פרק 2 שפטרס הטיף את הבשורה ליהודים וליבם נדקר.

אם תמשיכו לקרוא בפרק 2 במעשי השליחים, תגלו ששלושת אלפים נשמות ניצלו באותו יום. זה מה שההטפה של הבשורה תעשה.

האיש הצולע נרפא

במעשי השליחים פרק 3, פטרס ויוחנן הלכו לבית המקדש להתפלל, בדרכם הם פגשו איש צולע מהיום שהוא נולד. פטרס ויוחנן התפללו, והאיש נרפא לגמרי.

קרא מעשי השליחים 12-11:3:

האיש לא הירפה מכיפא ויוחנן, ואו רצו אליהם כל האנשים, מלאי השתוממות, באולם הנקרא "אולם שלמה". (פסוק 11)

ראה זאת כיפא ואמר אל העם: "אנשי ישראל, למה אתם תמהים על הדבר הזה? ומדוע אתם מסתכלים בנו כאילו בכוחינו או בחסידותינו עשינו שהוא יתהלך? (פסוק 12)

התבוננו במספר הפסוקים הבאים וראו מה פטרוס הטיף:

אלוהי אברהם ויצחק ויעקב אלוהי אבותינו, פאר בכבוד את עבדו ישוע אשר מסרתם אותו וכפרתם בו לפני פילטוס כאשר החליט לשלחו לחפשי. (פסוק 13)

אתם כפרתם בקדוש ובצדיק ובקשתם שישחרר לכם איש רוצח, (פסוק 14)

ואת שר החיים הרגתם – הוא אשר אלוהים הקימו מן המתים ועל זאת אנחנו עדים. (פסוק 15)

הבשורה היא שהפכה את האיש הצולע לשלם. זכרו כשאנחנו מסתכלים על כל אחד מהכתובים הללו שבמרקוס 16:17 אומר לנו שהסימנים שעוקבים אחרי אנשים שמאמינים או נצמדים בבשורה. ריפוי החולים הוא אחד הסימנים העוקבים אחרי אנשים שמאמינים.

השליחים הטיפו על תחיית המתים

אחר כך, הבט במשעי השליחים 4:33:

השליחים העידו בכוח רב על תחיית האדון ישוע וחסד רב היה על כולם.

במעשי השליחים 17:18, פאלוס גם הטיף על תחיית המתים.

גם כמה פילוסופים מן האכולה האפיקורסית ומן האסכולה הסטואית התווכחו איתו. יש שאמרו: "מה רוצה הפטפטן הזה לומר?" ואחרים אמרו: "נראה שהוא מכריז על אלים זרים", שכן בישר על ישוע ועל התחיה.

כבר שוחחנו על הכוח של תחיית המתים, אבל אני רוצה שתראו שהשליחים נתנו עדות לתחיית המתים. הם לא הטיפו "ישוע מת בגלל החטאים שלנו" בלבד.

הם דיברו בלשונות

במעשי השליחים פרק 10, היה קונטרס בשם קורנליוס. קורנליוס היה אדם אדוק ואדם פחד מאלוהים. הדריך את פאטרוס ללכת ולדבר בביתו של קורנליוס. קרא פסוקים 34-35:

פתח כיפא בידברו ואמרף "באמת רואה אני שאלוהים
איננו נושא פנים, (פסוק 34)

אלא בכל עם ועם מי שירא אותו עושה צדק רצוי לפניו.
(פסוק 35)

אלוהים לא מכבד אנשים. השליחים היו מטיפים ליהודים עד נקודה זאת. קורנליוס היה גוי. ישוע מת, נקבר, וקם שוב לתחייה בשביל היהודים והגויים כאותה מידה.

המשך לקרוא פסוקים 39-40, מכיוון שרציתי להראות לכם את מה שפטרס הטיף.

ואנו עדים על כל מה שעשה בארץ היהודים ובירושלים;
הוא אשר גם הרגוהו בהוקעה על עץ. (פסוק 39)

אותו הקים האלוהים ביום השלישי ונתן לו להראות,
(פסוק 40)

אתם רואים את הבשורה בפסוקים האלה? פטרס הטיף את הבשורה לגויים בביתו של קורנליוס.

הביטו מה קרה בפסוקים 44-46:

בשעה שדיבר כיפא את הדברים האלה צלחה רוח
הקודש על כל השומעים את הדבר. (פסוק 44)

המאמינים בני המילה אשר נלוו אל כיפא השתוממו
על שמתנת רוח הקודש נשפכה גם על הגויים,
(פסוק 45)

שכן שמעו אותם מדברים בלשונות ונותנים גדולה לאלוהים.
(פסוק 46)

רוח הקודש נפלה על הגויים כאשר פטרוס הטיף את הבשורה, והם דיברו בשפות
אחרות. מרקוס פרק 16 ציטט שאחד הסימנים שעוקבים אחרי אדם שמאמין
בבשורה מדבר בשפה חדשה.

פרק 7

המילה של האמונה

ישנם הרבה מטיפים היום שמלמדים אתכם חייבים לעמוד על המילה הכתובה או, לשים הצורה אחרת, שאתם חייבים למצוא את ההבטחה שלכם בתנך ולעמוד בה. כמו שאלוהים לימד אותי ב- טימותיאוס ב' 2:7, הייתי רוצה שאתם תתייחסו למסרים של הכתוב בפרק הזה ותרשו לאלוהים לתת לכם הבנה.

הייתי רוצה להתחיל במבט ב- רומאים 9:8-10:

אבל מה היא אומרת? "כי קרוב לאיך הדבר, בפיד ובלבכך." זהו דבר האמונה שאנו מבשרים. (פסוק 8)

ואם אתה מודה בפיד שישוע הוא האדון ומאמין בלבכך שאלוהים הקים אותו מן המתים - - תישוע. (פסוק 9)

בפסוק 8 נאמר כי "מילת האמונה" קרובה אליך. מה פירוש "מילת האמונה"? זאת כל מילה של האלוהים כפי שהרבה מטיפים מלמדים?

אני רוצה להסכל מקרוב על הפיסוק בפסוק 8. תמצאו שבפסוק 8 מסתיים בנקודה ופסיק. זה אמור לומר לכם שפסוק 9 קשור בקשר הדוק לפסוק 8. וזו, מה "מילה של האמונה, שאנחנו מטיפים"? המילה של האמונה היא הבשורה – שישוע מת, נקבר, וקם לתחיה שוב ביום השלישי. זה מה שפסוק 9 מצטט.

אמונה באה בשמיעה

הוראה נוספת שאתם שומעים היא שאמונה באה על ידי שמיעה של כל מילת האלוהים שבתנך. הביטו ברומאים 10:13-15:

שכן "כל אשר – יקרא בשם יהוה ימלט" (פסוק 13)

אך כיצד יקראו אל מי שלא האמינו בו? וכיצד יאמינו בזה אשר לא שמעו אותו? וכיצד ישמעו באין בשר? (פסוק 14)

כיצד יבשרו אם לא ישלחו? הן כתוב: "מה נאוו רגלי

מבשרי טוב!" (פסוק 15)

פסוק 15 אומר לנו מה שהמטיפים צריכים להטיף. הם צריכים להטיף את הבשורה של שלום.

המשיכו לקרוא פסוק 16:

אבל לא הכל ציינו לבשורה, שכן ישעיהו אומר:
"אדוני, מי המאמין לשמועתנו?" (פסוק 16)

הם לא ציינו לבשורה – המוות, קבורה, ותחיית המתים של ישוע. בפסוק 16, פאלוס משתווה לציות ולהאמין. אם אתם תציינו לבשורה, אתם תאמינו, או תסמכו על הבשורה.

כעת, הבט ברומאים 10:17:

לפיכך האמונה באה בשמיעה והשמיעה –
בהכרזת דבר המשיח.

זה מאוד חשוב. "אז אמונה...." אתם חייבים לקרוא רומאים 10:17 בשילוב עם הפסוקים הקודמים. אתם לא יכולים להוציא את הפסוק הזה מהקישור ולומר שהאמונה על ידי שמיעה של כל מילה של האלוהים. הפסוקים הקודמים מתייחסים בבירור לבשורה, והבשורה היא המילה של האלוהים שבאמצעותה באה האמונה.

רוח הקודש מעידה על הבשורה

ברצוני לחזור למעשי השליחים פרק 10 ולהסתכל על פסוקים אחרים של הכתובים. מעשי השליחים 10:36-38 מצטט:

אתם יודעים את הדבר ששלח לבני ישראל, בבשרו שלום על – ידי ישוע המשיח אדון לכל, (פסוק 36)

דבר שהיה בכל יהודה והחל בגליל לאחר הטבילה שהכריז יוחנן: (פסוק 37)

ישוע מנצרת, אשר אלוהים משח אותו ברוח הקודש ובגבורה, התהלך בארץ כשהוא עושה חסד ומרפא את כל הנדכאים תחת יד השטן, כי אלוהים היה איתו.

(פסוק 38)

שמעתי מטיף טלוויזיה ידוע בדאלאס/פורט וורט מטרופלקס אמר שפסוק 38 זה הבשורה. רבים מכם אולי שמעתם את זה. מה המטיף אומר שהבשורה היא – "אלוהים משח את ישוע עם רוח הקודש והכוח, והוא הלך ועשה דברים טובים וריפא את כל המדוכאים מהשטן."

ובכן, ישוע פעל בכוח הבשורה, ובריפוי זה אחד מהסימנים שעוקבים אחרי אלה שמאמינים בבשורה. עם זאת, מעשי השליחים 10:38 אינם הבשורה. אני רוצה לוודא שאתם מבינים את זה, כי אתם ואני אמורים להחזיק מעמד לבשורה – אם אתם ואני נכנס לכל העולם ונטיף את הבשורה, אז אנחנו צריכים שתהיה הבנה ברורה של מה היא שהבשורה .

הבט במעשי השליחים 5:29-32. פטרוס והשליחים האחרים עמדו בפני המועצה:

השיב כיפא עם השליחים ואמר: "לאלוהים צריך להישמע יותר מאשר לבני אדם" (פסוק 29)

אלוהי אבותינו הקים את ישוע אשר הרגתם בהוקעה על עץ. (פסוק 30)

את זה הרים אלוהים בימינו להיות שר ומושיע, לתת לישראל תשובה וסליחת חטאים. (פסוק 31)

אנחנו עדי הדברים האלה, וגם רוח הקודש אשר נתן ה אלוהים לשומעים בקולו. (פסוק 32)

למה רוח הקודש עדה? הבט בפסוק 30 ו- 31 שוב. רוח הקודש עדה למוות, קבורה, ותחיית המתים של ישוע.

אם כל אשר תטיף זה מה שישוע נמשך עם רוח הקודש וכוח או ישוע מרפא חולים, ההטפה שלכם ריקה, ואתם לא מטיפים את הבשורה. אתם מטיפים אות. קחו בחשבון, קורנתיים ב' 3:6:

הוא הכשיר אותנו להיות משרתים של הברית החדשה, לא של אות כתובה, אלא של הרוח; שכן אות ממיתה, אבל הרוח מחייה.

רוח הקודש עדה לאמת. רוח הקודש עדה למוות ישוע, לקבורה, ולקום לתחיה ביום השלישי.

כשרוח הקודש היתה עדה להטפה שלכם, זה יצור חיים באנשים שישמעו.

פרק 8

משל הזורע

לאחר שנקבע כי הבשורה היא מוות, קבורה, ותחיית המתים של ישוע, הייתי רוצה להסתכל עכשיו על המשל של הזורע. תוכלו למצוא דיווח על משל זה במתי פרק 13, מרכוס פרק 4, ובלוקס פרק 8. במרקוס 4:13, ישוע אמר אם אתם לא יכולים להבין את המשל הזה איך אתם תוכלו להכיר את כל המשלים. הייתי רוצה להתחיל עם ההתייחסותו של מרכוס לספר משל הזורע.

הבט ב- מרקוס 4:14 איתי:

הזורע זורע את הדבר.

נכון לעכשיו, אתה בטח יודע מה שאני הולך לומר, אבל בבקשה תשעשע אותי. ה"מילה" שישוע מדבר כאן חייבת להיות הבשורה – המוות, קבורה, ותחיית המתים. ב- מתי 13:19, מתי מכנה זאת "מילת המלכות". ראינו ב- מרקוס 1:14 שישוע בא להטיף את בשורת הממלכה של האלוהים. כשאנו ממשיכים עם משל זה, אני מאמין שזה יהיה ברור יותר כי "המילה" זרע היא הבשורה.

הלב לצד הדרך

קרא פסוק 15:

ואשר בשולי הדרך, במקום שנזרע הדבר, אלה הם אשר בשמעם בא השטן מיד ולוקח את הדבר שנזרע בהם.

בלוקס 8:12, לוקס אמר:

אלה אשר בשולי הדרך הם השומעים. אחר כך בא השטן ולוקח את הדבר מליבם, למנוע אותם מלהאמין ולהושע.

שימו לב לשני דברים. ראשית, המילה היא נזרעת בלב – לא השכל או האינטלקט. שנית, לוקס אמר שהשטן בא לקחת את המילה מתוך ליבם "שמא הם יאמינו וינצלו" זה מה ששכנע אותי "המילה" שנזרעה היא הבשורה. הראתי לכם לאורך הספר שהבשורה היא זאת שהצילה אתכם.

לב האבן

המשיכו לקרוא מרקוס 17:16-4:

וכן הנורעים על אדמת טרשים אלה הם אשר בשמעם
את הדבר מקבלי אותו מיד בשמחה, (פסוק 16)

אך אין להם שורש בקרבם ורק לישעה יחזיקו מעמד; לאחר
מכן, בבוא צרה או רדיפה בגלל הדבר, יכשלו מיד.
(פסוק 17)

אנשים עם לבבות מאבן מיד מקבלים את המילה בשמחה ("הו, זאת הטפה
נהדרת, אחי!") אבל אין להם שורש, ומתי שהצרה והרדיפה באים, הם נעלבים.

בפסוק 17 נאמר כי צרה ורדיפה באים לסיבת המילה. הביטו במעשי
השליחים 14:22:

שם חיזקו את לב התלמידים והאיצו בהם להוסיף
לעמוד באמונה, כי "דרך צרות רבות עלינו להכנס
למלכות אלוהים."

השליחים קראו לתלמידים "להמשיך באמונה" ו"דרך צרה רבה" נכנסים
לממלכה.

היו בטוחים שברגע שאלוהים יתחיל לחשוף את הבשורה לליבכם, השטן
יבוא מיד עם צרה ולעג שתגרום לכם למעוד. קחו למשל את לוקס 16:16

עד ימי יוחנן - - התורה והנביאים; מאז והלאה מלכות
האלוהים מתבשרת לבריות, וכל אחד פורץ אליה.

פירוש המילה "עיתונות" היא לכפות. עליכם להכנס בכוח לממלכת האלוהים.
איך? רומאים 1:16 קובע כי הבשורה היא כוחו או יכולתו של האלוהי לישועה
לכל אחד שמאמין. עליכם לסמוך, להסתמך, ולדבוק בבשורה – שישוע מת,
נקבר, וקם לתחיה שוב ביום השלישי – להתגבר על הרעה והצרה שהשטן מביא
נגדכם.

להיות במצב רוח טוב. ישוע הוא הדוגמא שלנו. ישוע סבל יותר מאשר אנחנו נסבול אי פעם, וישוע התגבר באותה דרך שאתם ואני נתגבר – על ידי האמונה בכוח הבשורה. הבט מה ישוע אמר ב-יוחנן 16:33:

*אמרתי לכם את הדברים האלה כדי שבי יהיה לכם שלום.
בעולם - - צרה לכם אך התעודדו: אני נצחתי את העולם.*

ישוע התגבר על העולם באמצעות אימון, הסתמכות, ודבקות להבטחה של האלוהים שהוא יקים אותו לתחינו ביום השלישי. זאת אותה הבשורה שאתם ואני אמורים להאמין.

הלב הקוצני

הסוג השלישי של הלב במשל הזורע הוא לב קוצני, קרא מרקוס -4:18:19:

*והאחרים הם הנורעים בין הקוצים; אלה הם השומעים
את הדבר. (פסוק 18)*

*אלא דאגות העולם הזה ומדוחי העושר ותאוות לשאר
דברים באים ומחניקים את הדבר ולא יעשה פרי.
(פסוק 19)*

הבט ב- קולוסים 6:1-5:

*לנוכח התיקוה השמורה לכם בשמים, תיקוה אשר
שמעתם עליה קודם לכן בדבר האמת של הבשורה.
(פסוק 5)*

*כשהגיעה אליכם. וכשם שהבשורה עושה פרי ומשגשגת
בכל העולם, כן גם בקרבכם למן היום ששמעתם והכרתם
באמת את חסד האלוהים, (פסוק 6)*

בפסוק 6 נאמר שהבשורה היא שמביאה פרי בחייכם. אם אכפת לך מהעולם, רמאות של עושר ותאוות של דברים אחרים בלב שלכם, הם יחנקו את הבשורה שהיתה זרוע בלב שלכם, ולוקס אמר ב- 8:14 שאתם לא תביאו פרי לשלמות.

הלב הטוב

הלב הרביעי במשל הזורע הוא הלב הטוב והכנה, הבטו ב- מרקוס 4:20:

הנזרעים על האדמה הטובה הם השומעים את הדבר
וקבלים אותו ועושים פרי - - זה פי שלושים, זה פי שישים
וזה פי מאה.

לב טוב שומע את המילה ומקבל אותה. ב- מתי 13:23 קובע שלב טוב שומע את
המילה ומבין אותה. ב- לוקס 8:15 קובע כי לב טוב וישר שומע את המילה
ושומר אותה ומביא פרי בסבלנות.

אם נקבל ונאחזו בבשורה – שישוע מת עבור החטאים שלנו, שהוא נקבר,
ושהוא קם שוב לתחיה ביום השלישי, זה יביא פרי בחיים שלנו.

פרק 9

מתנת המשיח

ברגע שקיבלתם את גילויי הבשורה, אתם חייבים לציית לישוע לשאת פרי בממלכת האלוהים. ב- יוחנן 5:4-15, ישוע קובע:

עימדו בי ואני בכם. כמו שהשריג אינו יכול לעשות פרי מאליו אם לא יעמוד בגפן, כך גם אתם אם לא תעמדו בי. (פסוק 4)

אני הגפן; אתם השריגים. העומד בי ואני בו עושה פרי לרוב, שכן בלעדי אינכם יכולים לעשות דבר. (פסוק 5)

אנשים כה רבים בכנסיה חושבים כי ברגע שהם מקבלים קצת ידע במילה, יש להם את הזכות ללכת לכל מקום ולהטיף. אם זאת בפסוק 4, ישוע אמר כי איננו יכולים לשאת פרי מעצמנו. פסוק 5 אומר שמבלי ישוע, איננו יכולים לעשות דבר. זה ישוע, שומר עלינו, מי שנושא פרי.

הבט ב- גלטים 2:20:

עם המשיח נצלבתי ולא עוד אני חי אני, אלא המשיח חי בי. החיים שאני חי עכשיו בבשר, אני חי אותם באמונת בן-האלוהים אשר אהבנו ומסר עצמו בעדי.

אנשים מתצי אינם יכולים לשאת פרי, אם אתם נצלבתם עם ישוע, אתם לא בחיים יותר, ואתם לא יכולים לשאת פרי.

באמצע-1970, ישוע דיבר ב- יוחנן 15:16 אלי:

לא אם בחרתם בי, כי אם אני בחרתי בכם והפקדתי

אתכם ללכת ולעשות פרי, שפריכם יתקים וכל אשר תבקשו מהאב בשמי הוא יתן לכם.

ישוע הוא זה שבחר בנו והסמיך אותנו לעבודה של מיניסטריון.

כעת הבט ב- אפסים 7:4:

*אבל לכל אחד ואחד מאיתנו הענק חסד כפי המידה
שהעניק לו המשיח.*

אתם לא יכולים ללמוד את הדרך שלכם לאלוהים. אתם לא יכולים להודות
בדרך שלכם לאלוהים. קריאת האל על החיים שלנו היא מתנה והיא באה בחסד.
איך ניגשים לחסד הזה?

קרא ב- רומאים 2:1-5:

*על כן לאחר שהוצדקנו על-סמך אמונה יש לנו שלום
עם האלוהים הודות לאדוננו ישוע המשיח (פסוק 1)*

*דרכו יש לנו גם גישה, באמצעות אמונה, לחסד שאנו
עומדים בו, ואנו מתהללים בתקוה אל כבוד אלוהים
(פסוק 2)*

פסוק 2 נאמר שאנו ניגשים לחסד האלוהים באמצעות אמונה, ב- רומאים
10:17 אומר שהאמונה באה בשמיעת מילת האלוהים. הראתי לכם קודם לכן
בספר זה השבשורה – שישוע מת, נקבר, וקם לתחיה שוב ביום השלישי – זה
הדבר שאתם צריכים לשמוע לאמונה שתבוא.

העבודה שיש לאלוהים לכל אחד מאיתנו, אם כן, היא תבוא מתי שאנחנו
נאמין בשבשורה. המשיכו לקרוא ב- אפסים 10:4-8:

*כן נאמר "עלה למרום, שבה שבי, ויתן מתנות לבני אדם:
"עלה למרום, שבה שבי, ויתן מתנות לבני אדם". (פסוק 8)*

*"עלה" מה פרושה אם לא שגם הקדים וירד אל תחתיות ארץ.
(פסוק 9)*

*היורד הוא אשר גם עלה אל מעל כל השמים, למען ימלא
את הכל. (פסוק 10)*

האם אתם רואים את השבשורה בפסוקים האלה? כאשר ישוע קם לתחיה, הוא נתן
מתנות לגברים. מהן המתנות שהוא נתן לנו?

הביטו ב- אפסים 4:11:

והוא נתן את אלה להיות שליחים, אתה אלה נביאים,
את אלה מבשרים, ואת אלה רואים ומורים;

המדד למתנה של ישוע השליח שהיא המתנה לכנסיה. זהו מדד המתנה של ישוע הנביא שהיא המתנה לכנסיה. בהתאם, זהו המדד המתנה של ישוע האוונגליסט, הכומר, והמורה שזו המתנה לכנסיה.
מהן המטרות של חמשת המיניסטרים – השליח, נביא, כומר, מורה, ואוונגליסט – בכנסיה? קרא אפסים 4:12-13:

כדי להכשיר את הקדושים לעבודת השרות, לבניית גוף
המשיח, (פסוק 12)

עד כי נגיע כולנו אל אחדות האמונה ואחדות ידיעת בן-
האלוהים, אל האדם השלם, על שיעור קומתו המלא של
המשיח. (פסוק 13)

שליחים, נביאים, כמרים, מורים, ואוונגליסטים, מיניסטרים את הבשורה על-ידי
הרוח, מושלם או להשלים את הקדושים.

השליח פאלוס היה המיניסטר של הבשורה. ב- רומאים 15:15-19 הוא
קבע:

בכל זאת כתבתי לכם פה ושם בהעזה רבה למדי, כמי
שמעורר את זיכרוכם, וזאת על-סמך החסד הנתון לי
מאת האלוהים (פסוק 15)

להיות משרת-קודש של המשיח ישוע בשביל הגויים
ולכהן בבשורת אלוהים, כדי שהגויים יהיו למינחה רצויה,
מקודשת ברוח הקודש. (פסוק 16)

לכן, הודות למשיח ישוע יכול אני להתגאות בדברים
השייכים לאלוהים (פסוק 17)

ולא אעז לדבר בלתי אם על הדברים שהמשיח עשה
דרכי כדי להביא את הגויים לידי ציון, וזאת על-ידי

דיבור ומעשה, (פסוק 18)
בכוח אותות ומופתים, ובכוח רוח הקודש, באופן
שהספקתי לבשר את בשורת המשיח מירושלים
וסביבותיה עד אילוריקון. (פסוק 19)

ב- רומאים 15:29, פאלוס קבע:

אני בטוח כי כאשר אבוא אליכם, אבוא במלוא ברכת

המשיח.

מלוא הברכה של הבשורה מביאה פרי לשלמות.